

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Nr. 39 (1022)

Anykščiai, 1959 m. gegužės mėn. 14 d. Kaina 15 kap.

Negalutiniai 1959 metų Visasąjunginio gyventojų surašymo rezultatai

Centrinės Statistikos valdybos prie TSRS Ministrų Tarybos pranešimas

Pagal TSRS Ministrų Tarybos nutarimą, 1959 metų sausio mėnesį buvo įvykdytas Visasąjunginis gyventojų surašymas. Surašymo duomenimis, TSR Sąjungoje 1959 metų sausio 15 d. gyveno 208 milijonai 826 tūkstančiai žmonių.

Tarybinė liaudis, sakoma CSV pranešime, pakėlė didžiausius antrojo pasaulinio karo sunkumus. todėl žuvo daug milijonų gyventojų Tėvynės karo frontuose ir rajonuose, kurie buvo okupuoti, o taip pat smarkiai sumažėjo gimdymų skaičius karo metais. Ir vis dėlto TARYBŲ SĄJUNGOS GYVENTOJŲ SKAICIUS, PRIEŠ KARĄ SUDARĖS 190,7 MILIJONO, PADIDĖJO IKI 208,8 MILIJONO 1959 METAIS, ARBA 18,1 MILIJONO ŽMONIŲ.

Visoje TSR Sąjungoje gyventojų skaičių per tą laiką padidėjus 9,5 procento, Uralo rajonų gyventojų skaičius padidėjo 32 procentais, Vakarų Sibiro — 24 procentais, Rytų Sibiro — 34 procentais, Toliųjų Rytų — 70 procentų, Vidurinės Azijos ir Kazachstano — 38 procentais.

CSV pranešime po to pateikiami duomenys apie sąjunginių respublikų gyventojų skaičių. TARYBŲ LIETUVOJE, kaip pažymima CSV pranešime, 1959 METŲ SAUSIO 15 D. BUVO 2 MILIJONAI 713 TŪKSTANČIŲ GYVENTOJŲ.

Vyrų ir moterų skaičius Tarybų Sąjungoje tarp surašymų pasikeitė šitaip: pagal surašymą 1926 metų gruodžio 17 d. buvo (procentais palyginti su visais gyventojais) vyrų — 48 procentai, moterų — 52, pagal surašymą iki 1939 metų sausio 17 d. — vyrų — 48 procentai, moterų

— 52, pagal surašymą iki 1959 metų sausio 15 d. — vyrų — 45 procentai, moterų — 55 procentai.

Toks vyrų ir moterų skaičiaus santykis susidarė vyresniojo amžiaus žmonių sąskaita dėl karų padarinių, daugiausia antrojo pasaulinio karo padarinių. Kal dėl jaunesnių kaip 32 metų amžiaus gyventojų, tai šiuo metu šio amžiaus vyrų ir moterų skaičius vienodas.

Tarybų valstybės rūpinimasis vaikais ir motinomis bei šeimoms stiprinimu, o taip pat tvirtas tarybinės liaudies gerovės klimas Tarybų Sąjungoje užtikrino didelį gimimų skaičių, smarkų mirtingumo sumažėjimą, ypač vaikų amžiuje, ir gyventojų gyvenimo pailgėjimą. Palyginti su iktorevoliuciniu laikotarpiu bendras gyventojų mirtingumas sumažėjo 4 kartus, o vaikų mirtingumas — beveik 7 kartus. Natūralus gyventojų prieauglis (skirtumas tarp gimimų ir mirimų skaičiaus) mūsų šalyje pastaruoju metu viršija tris su puse milijono žmonių per metus.

TSR SĄJUNGOS MIESTŲ GYVENTOJŲ SKAICIUS, PRIEŠ KARĄ SUDARĖS 60,4 MILIJONO, PADIDĖJO IKI 99,8 MILIJONO 1959 METAIS, ARBA 39,4 MILIJONO ŽMONIŲ. Šis padidėjimas įvyko dėl natūralaus miestų gyventojų skaičiaus padidėjimo ir žymiam skaičiui kaimo gyventojų perėjus dirbti į miestus bei darbininkų gyvenvietes. Kaimo gyventojų perėjimas į miestus yra tolesnio žymaus pramonės gamybos didėjimo rezultatas ir pasidarė galimas dėl mechanizavimo laimėjimų ir pakilus darbo našumui socialistiniame žemės ūkyje.

CSV pranešime taip pat pateikiami duomenys apie miestų ir kaimų gyventojų skaičius sąjunginėse respublikose, o taip pat gyventojų skaičių respublikose, kraštuose ir srityse, apie miestų ir miesto tipo gyvenviečių bei jų gyventojų skaičiaus augimą nuo 1939 metų iki 1959 metų. 1939 METAIS TARYBŲ SĄJUNGOJE BUVO 11 MIESTŲ, TURINČIŲ PO 500 IR DAUGIAU TŪKSTANČIŲ GYVENTOJŲ. 1959 METAIS TOKIŲ MIESTŲ BUVO 25. Taip pat pateikiama žinios apie gyventojų skaičių miestuose, kurse yra sąjunginių ir autonominių respublikų, kraštų ir sričių centrai, o taip pat kituose miestuose, kuriuose gyvena daugiau kaip 50 tūkstančių gyventojų.

Maskvoje 1959 metų sausio 15 d. gyveno 5.032 tūkstančiai žmonių, Leningrade — 3.300 tūkstančių žmonių. 1939 METAIS LIETUVOS MIESTUOSE GYVENO 659 TŪKSTANČIAI ŽMONIŲ, O 1959 METŲ SAUSIO 15 D. — 1.045 TŪKSTANČIAI GYVENTOJŲ. KAIME 1959 METŲ SAUSIO 15 D. BUVO 1.668 TŪKSTANČIAI ŽMONIŲ, ARBA 61 PROCENTAS VISŲ TARYBŲ LIETUVOS GYVENTOJŲ.

TARYBŲ LIETUVOS SOSTINEJE VILNIUJE, kaip pažymima CSV pranešime, 1959 METŲ SAUSIO 15 D. BUVO 235 TŪKSTANČIAI GYVENTOJŲ Palyginti su 215 TŪKSTANČIŲ 1939 METAIS, KAUNE — 214 TŪKSTANČIŲ Palyginti su 152 TŪKSTANČIAIS 1939 METAIS. KLAIPĖDOJE 1959 METŲ SAUSIO 15 D. BUVO 89 TŪKSTANČIAI GYVENTOJŲ, SIAULIUOSE — 60 TŪKSTANČIŲ. Palyginti su 1939 METAIS SIAULIUOSE GYVENTOJŲ SKAICIUS PADIDĖJO 90 PROCENTŲ.

Trumpi preliminariniai surašymo rezultatai gauti remiantis surašinėjimo darbuotojų apskaitiniais. Šiuo metu skaičiavimo mašinų stotyse teritorinju principu ruošiami smulkūs surašinėjimo duomenys apie gyventojų pasiskirstymą pagal lytį, amžių, tautybę, kalbą, išsilavinimą, mokymąsi, šeimos padėtį, visuomenines grupes, pragyvenimo lėšų šaltinius, liaudies ūkio šakas, gamybą ir svarbiausius užslėmumus, o taip pat suskirstomi į grupes, apibūdinančias gyventojų sudėtį pagal šių požymių derinimą.

(TASS-ELTA).

DIENOS BĖGA, O DIRVOS TUŠČIOS

KUO ŠERSITE GYVULIUS?

Beveik visos Ždanovo vardo kolūkio karvės apsiveršiuosios. Bet pieno jos duoda tikrai po 5—6 kg per dieną. Nieko nepadarysi: išsibaigė silosas, šakniavaisiai... Šiuo metu galvijai gauna tikrai šiaudus ir po kilogramą kitą koncentratų. Taip kartojasi nebe pirmas pavasaris, ir atrodo, kad ždanoviečiai turėtų susirūpinti pašarais. Bet ir šiemet čia nedaroma geresnių žingsnių.

Kolūkio valdyba užplanavo sėti 14 hektarų kukurūzų. Kiekvienai karvei išeis tik po 17 arų. Vadinas, mažoka. Tai gal kitais pašarais užpildys spragą? Nieko panašaus. Mišinių sėjama tik 36 hektarai. Tokio kiekio reikės vien žaliajam pašarui, o kur silosai? Mažai bus sodinama pašarinių runkelių: tik 5 hektarai.

Galima pagalvoti, kad ždanoviečiai išaugins didžiulį kukurūzų derlių, ir pašarų klausimas išsispres. Bet kai pamatai šiai kultūrai skirtas dirvas, visi spėjiojimai išsisklaido.

Netoli kolūkio kontoros tiesiasi didžiulis laukas — maždaug apie 5 hektarus. Brigadininko Matulio tvirtinimu tai geriausia žemė — bulviena. Dirva iš rudens suarta, ir manoma sėti kukurūzus. Bet ligi šiol žemė nei kultivuota, nei akėta. Į ją kolūkiečiai ne-

„PERGALES“ KOLŪKYJE

Pasodino bulves

Šiais metais „Pergalės“ kolūkis augins 70 ha bulvių. Šiai kultūrai skirtus plotus kolūkiečiai patyrė organinėmis trąšomis. Išveždami po 20 tonų mėšlo į hektarą.

išvežė ne vežimo mėšlo, neišburstė mineralinių trąšų. Dirvoje išsikerojo piktžolės.

Tą patį galima pasakyti ir apie Petronio brigadoje kukurūzams skirtus plotus. Čia tikrai dabar dirvos pradeda mos įdirbti.

Tai kuo gi šersite gyvulius, ždanoviečiai, kai iš pavasario nesirūpinate pašarais?

SĖJA VĖLUOJAMA

Beveik kiekvieną rudenį ždanoviečiai nespėja sutvarkyti linų, ir dalis jų supūna ant lauko. Priežastis ta, kad suvėluojama sėja ir linai vėlai pribręsta.

Siemet taip pat neskubama. Iš 15 hektarų ligi šiolei pasėta tik 2 ha linų. Šiai kultūrai skirti dirvonai ir dobilienos dar neįdirbti. Blogiausia, kad linai sėjami rankomis. Tuo tarpu sėjamosios stovi ne-naudojamos.

Tenka pasakyti, kad ždanoviečiai blogai įdirba dirvas. Ten, kur pasėtas vasarojus, kalneliai reikiamai neiškultivuoti, ir tebeguli didžiuliai grumštai, matyti arimo žymės. Be to, darbai skiriami traktoriams, nors daug kur įvairias užuolankas galima būtų įdirbti arkliais.

Iki šiol kolūkis pasėjo tik apie 70 procentų grūdinių kultūrų, o geriausieji sėjos terminai baigiasi.

Agr. J. MINKELIS,
Alf. BRIEDIS
„K. d.“ koresp.

Drauge su jaunais

„Pergalės“ kolūkio IV-os laukininkystės brigados kolūketis Jonas Vingrys turi daugiau kaip 50 metų amžiaus. Bet kolūkyje jis dirba drauge su jaunais. O jau darbe Vingrį tai visada pamatysi. Ar šieną kolūkiečiai piau-na, ar rugius kerta, ar kitus darbus dirba — be jo neapsieinama. Be to, Vingrys, kaip sumanesnis žmogus, daug kur jaunesniems kolūkiečiams padeda nuoširdžiu žodžiu, pataria.

Šiuo laiku Vingriui paskirtos atsakingos pareigos. Jis

Pirmieji bulves pasodino A. Strazdo ir J. Baniūno vadovaujamų brigadų žemdirbiai. Viso kolūkyje jau pasodinta 63 ha bulvių.

R. Eidukaitė

V. Vitkūnas

Linal jau sudygo

Šiais metais „Puntuko“ kolūkio žemdirbiai pasiryžo gauti ne mažiau kaip po 10 tūkstančių rublių pajamų iš kiekvieno linų hektaro. Tai 2 tūkstančiais rublių viršys pareitų metų pajamas.

Linams buvo parinkti dirvonai ir bulvienos. Dirvas kolūkiečiai patyrė mineralinėmis trąšomis, išberdami po 100 kg kalio druskos ir po 150 kg zuperio į kiekvieną hektarą. Dalis linų buvo sėjama ankstyvą pavasarį, o kitus baigė sėti tik dabar. Linų plotai kolūkyje užims 50 hektarų.

Ankstyvieji pasėliai jau sudygo. Kovodami prieš įvairius šios kultūros kenkėjus, kolūkiečiai barsto ant dirvų heksachloraną. K. Petkevičius

SVARBI PRIEMONĖ RAGUOČIŲ VEISLEI PAGERINTI

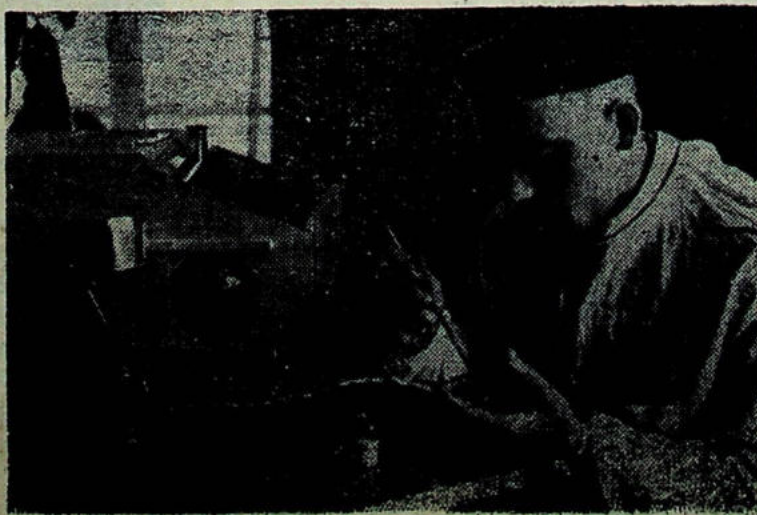
Anykščių rajono veislinio darbo ir dirbtinio gyvulių apseklavimo stotis pirmuosius septynmečio metus pradėjo įdiegdama pažangų būdą raguočių veislei pagerinti. Rajone jau suorganizuoti keturi karvių dirbtinio apseklavimo punktai. Gerą darbo pavyzdį rodo „Anykščių šilėlio“ kolūkio dirbtinio karvių apseklavimo punktas. Šio punkto vedėjas J.

A. Valikonis dirbtiniu būdu apseklino virš 20 karvių. Iš viso rajone iki gegužės mėn. 1 dienos dirbtinai sukerptos 53 karvės.

Gerai organizuotas dirbtinis karvių apseklinimas „Svyturio“ kolūkyje ir Elmininkų laukų bandymų stotyje.

Nuotraukoje:

Anykščių rajono veislinio darbo stoties technikas Vytautas Bražiūnas prie mikroskopo tikrina iš Pavežėlio veislinio darbo stoties gautą spermą.

PARTIJOS GYVENIMAS

Agitpunktas dirba išties metus

„Už taiką“ kolūkio pirminė partinė organizacija svarstė susirinkime agitatorių darbą. Komunistai iškėlė mintį atidaryti nuolat veikiantį agitpunktą — agitacinio-masinio darbo centrą.

Ir štai prie apylinkės Tarybos patalpų dėmesį patraukia įsitikintuose rėmeliuose ryškus užrašas „Agitpunktas“. Iš čia agitacinio-politmasinio darbo gijos eina į visas kolūkio brigadas.

Prie agitpunkto, kuriam aš ir vadovauju, yra 15 agitatorių. Pasiskirstę grupėmis po 5, jie dirba kiekvienoje laukininkystės brigadoje. Kiekvienoje tokioje grupėje yra vienas vyresnis agitatorius. Jis vadovauja visai grupei.

Kiekvieną trečią dieną kolūkyje esti gamybiniai pasitarimai, kuriuose dalyvauja brigadininkai, fermų vedėjai. Kad nereikėtų kviesiti į pasitarimus visų agitatorių, susirenka tik grupių vadovai, o jie pasitarime gautus nurodymus perduoda agitatoriams. Geriausias agitatorius fer-

mos vedėjas Vyt. Grižas agitacinį-masinių darbų dirba fermų darbuotojų tarpe. Jis kas dešimtadienis su melžėjomis suveda socialistinio lenktyniavimo rezultatus, nagrinėja ir ieško priežasčių esant nors ir nedideliame pieno primelžimo sumažėjimui.

Drg. Grižo iniciatyva įrengti standai, kurie vaizdžiai rodo, kaip vykdomi pirmųjų septynmečio metų socialistiniai įsipareigojimai pieno gamyboje. Kiti agitatoriai sudarė panašius standus ir kitose gamybos šakose.

Štai pirmoje brigadoje dažnai lankosi agitatorius mokytojas Kulbokas. Jis neseniai padarė įdomų pranešimą apie septynmečio uždavinius šiems metams mūsų kolūkyje, o po to buvo demonstruojamas kinofilmas, atvežtas į brigadą mokytojo iniciatyva.

Felčeriš Bronius Šimčikas agitacinį darbą veda V brigadoje. Jis labai daug pasidarbavo sėjos metu, aiškina žmonėms apie darbo našumo kėlimo svarbą. Čia ir sėjos darbai vyko sparčiau negu ankstesniais metais.

Praėjusį šeštadienį agitatoriai nutarė surengti pasi-

linksminimo vakarą kolūkio centre. Buvo pakviesti kaimyninio „Žalgirio“ kolūkio saviveiklininkai. Kolūkiečiai ne tik pažūrėjo įdomią kaimynų meninę programą, bet su jais pasidalino mintimis apie pavasario darbus, apie ateities planus. Juk abu kolūkiai turi sudarę socializmo uždavinius.

Ypač didelį dėmesį skiria agitacinio-masinio darbo gerinimui kolūkio komunistai Vl. Giliuskas, Vyt. Kulbokas, Jonas Jakniūnas. Jų karštas, uždegantis žodis visuomet randa kolūkiečių pritarimą vykdamas didingus septynmečio uždavinius.

Kolūkio agitatoriai yra satyrinio sienlaikraščio „Botagas“ redakcinės kolegijos nariai. Jo kovingumas pasakutiniu metu ypač sustiprėjo.

„Už taiką“ kolūkio partinė organizacija didžiulį dėmesį skiria ideologinio darbo gerinimui. Nuolat veikiantis agitpunktas yra rimtas masinio organizatoriaus TSKP XXI suvažiavimo išskeltiems uždaviniams įgyvendinti.

J. Tamilinas
LKP rajono komiteto
instruktorius

Mūsų rajono žmonės

PASIRYŽIMAS NUGALĖS

Takart kolūkio gyvulininkystės darbuotojų gamybinis pasitarimas buvo neramus. Kolūkiečiai varstė, kaip nupenėti kuo daugiau bekonių. Vieną abejojo išpaigojimais, kiti davė patarimus. Tik viena Otilija Medinienė sėdėjo pasirėmusi ant stalo ir kažką galvojo, skaičiavo, retkarčiais nebyliai sukrutindama lūpas. Kai aprimo ginčai, moteriškė pasitaisė skarelę ir atsistojo.

— Nežinau, kaip kiti, — prabilo jina. — Aš tai lig metų abalgos pasižadau nupenėti dar apie 100 bekonių.

Šerikės susižvalgė ir vienu metu nusistebėjo:

— Kaip tai? Šimtą bekonių!

Bet netrukus jas nutraukė skambus Ievos Juškaitės balsas:

— Palaukit! Nėra ko šūkauti. Aš taip pat pasižadau...

Kolūkiečiai nurimo ir laukė, ką šios šerikės pasiūlys daugiau. Jie žinojo, jog Medinienė ne pėsčia, kaip liaudis sako. Jeigu jau ką pasiryžta, tai iš anksto apgalvoja. Prisiminkim kad ir paršavedes. Klek atsitikdavo ne-

sėkmių su jomis. Būdavo, atveda kuri nors daugiau kaip dešimt paršelių, o užauga tik keletas. Ir sanitarui, ir fermos vedėjui laktymo užtekdavo. O Medinienė taip sutvarkė darbą, kad nė vienas gyvulėlis nekrito. Nuo metų pradžios iš 12 paršavedžių jina gavo ir išaugino 120 paršelių. Žinoma, be rūpesčių šerikė neapsiejo. Ne vieną naktį jai teko nakvoti tvarte. Ne kartą sėdėjo nevalgusi prie besiparšuojančios kiaulės. Bet vis dėlto moteriškė pasiekė savol!

Talgi, ir dabar fermos vedėjas Vytautas Valunta patenkintas pasitelravo:

— Na, o ką siūlai Medinien?

— Darykim, kaip kiti kolūkiai, — pradėjo pasakoti šerikė. — Įrenkime vasaros stovyklą. Pastatykim namelius klaukėms... — Ir nuslėpsojusi Medinienė pridūrė: — Turėsim gyvą mėsos fabriką.

Štai kalbai pritariamai linktelėjo galva ir kolūkio pirmininkas Kalčys. Mat, šiuo reikalu šerikė kalbėjo su pirmininku anksčiau, ir jis viską apsvaistė, apskaičiavo išlaidas ir naudą.

— Manau, taip darysim, — trumpai Kalčys patvirtino Medinienės žodžius.

Takart ir kitos šerikės, pritarė draugei, išpreigojo ligi metų pabaigos nupenėti po 100 bekonių.

Nuo birželio mėnesio prie kolūkio fermų atidaroma kiaulių vasaros stovykla. Tvirtuose ir čia kolūkis nupenės apie 616 bekonių

per metus. Tuo būdu 100 ha aramos žemės bus pagaminta apie 46 centnerius klaukėnų.

Vien klaukėninkė Otilija Medinienė išaugins 180 bekonių. Jos prižiūrims 90 riebių peniukėlių dabar krūksl kolūkio tvarte. Ši mėnesį juos kolūkio automatinos nudulkins į priėmimo punktą.

Nuotraukoje: geriausia klaukių šerėja O. Medinienė išleidžia klaukęs į vasaros stovyklą.

B. MELENISKIS
Mišturino vardo kolūkis

Sieninės spaudos apžvalga

Bendri žodžiai skaitytojo nepatenkina

Anykščiuose buvo suruošta sienlaikraščių apžiūra. Geriausiai sieniniais laikraščiais pripažinti „Žalgirio“ kolūkio satyrinis sienlaikraštis „Ežio sprigtas“, Svėdasų bibliotekos sienlaikraštis ir „Puntuko“ kolūkio partinės ir komjaunimo organizacijų leidžiamas satyrinis sienlaikraštis „Siršalis“. Jų redaktoriai buvo apdovanoti.

Kas būdingiausia šiems sieniniams laikraščiams?

Juose nerasi bendrų žodžių, o rašoma apie gyvus žmones, jų darbą, kritikuojami apsileidėliai ir tinginiai, girtuokliai ir visuomeninio turto grobstytojai. Šie sienlaikraščiai išeina visada laiku.

Pažvelkime į „Žalgirio“ kolūkio sienlaikraštį. Pirmiausia į akis krinta smojingos karikatūros. Pirmojoje matome vėsanitarą Eigėlį, keliaklūpsčiom besikalbantį su kiaulėmis:

„Išgerkime, po velnių, kad rachitu nesirgtume... Kam žuvų taukai, o mums skaidrioji...“

Žemiau paaiškinama, kad klaukių fermoje netvarka: paršeliai suserga rachitu, nesau-

gomi pašarai, o fermos vedėjas ir sanitaras girtuokliauja ir nesirūpina gyvuliais.

Žinoma, po tokios kritikos vyručiai ėmėsi darbo.

Kitoje karikatūroje taip pat vykusiai išjuokiami kolūkio kalviai, kurie kalė per dieną žagrelę vieną, nes jiems kojas pakirto puslitrukas.

Žinoma, toks gyvas sienlaikraštis mėgiamas visų kolūkiečių. Būdinga tai, kad redkolegija nesilaiko išleidimo datų. Eilinis numeris išeina tada, kai tik kolūkyje įvyksta kas nors naujo, kai reikia kam nors sprigtelėti.

Su įdomiom karikatūrom išeina ir „Puntuko“ kolūkio „Siršalis“, vietos gyvenimo jautų kupinas Svėdasų bibliotekos sienlaikraštis.

Bet sieninės spaudos apžiūra paliko ne kokių įspūdžių. Daugumas sienlaikraščių neįdomūs, juose rašoma bendrais žodžiais, pasigendama kritikos.

„Anykščių šilėlio“ kolūkio valdyba leidžia sienlaikraštį „Į šviesią ateitį“. Paskutiny sis numeris skirtas Gegužės Pirmajai. Vedamajame rašoma apie tarptautinę darbininkų šventę, bet nė žodžio neužsimenama apie kolūki, o juk kolūkiečiai sutiko Gegužį pasiekę gerų rezultatų ir sėjos darbuose, ir gyvulininkystėje. Straipsnelyje nematyti nei skaičių, nei žmonių. Nieko gero neduoda ir praktikanto A. Pūgžlio straipsnelis apie pavasario sėją. Jis pilnas agronominių patarimų, o apie kolūkiečių darbą nė žodžio neužsimenama. Sienlaikraštyje pasigendama kritikos.

Blankus ir Trumbatiškio bibliotekos sieninis laikraštis „Gyvenimas šaukia“. Čia nė vieno straipsnelio nėra apie kolūki, apie viską rašoma be faktų. Tie patys trūkumai būdingi Debeikių bibliotekos sienlaikraščiui „Tarybinis skaitytojas“, „Jaros“ kolūkio klubo-skaityklos organui „Sviesusis keli s“.

Ką turi daryti redkolegijos, kad jų leidžiami sienlaikraščiai būtų įdomūs?

Pirmiausia — reikia rašyti apie vietos gyvenimą, o nesinaudoti laikraščiais ar žurnalais, kaip dažnai pasitaiko. Sienlaikraštyje turi rasti vietą karikatūros, kritikiniai straipsneliai. Kiekviena eilutė turi kalbėti apie žmones, darbą ir jo rezultatus, rodyti trūkumus ir jų kaltininkus.

S. SILAINIS

TRUMPAI

Neseniai „Pergalės“ kolūkio kultūros namų salės sienas papuošė naujas satyrinis sienlaikraštis „Ežys“. Tai kolūkio pirminės partinės ir komjaunimo organizacijų organas. „Ežio“ puslapiuose pliekiami girtuokliai, chuliganai, tinginiai.

V. Vilkūnas

VINICOS SRITIS. Jampoleko rajono Klembovos kaimo agitatorių kolektyvas perkėlė savo darbą į laukus, ten, kur dirba traktorinės brigados, kur „Bolševisko“ kolūkio žemdirbiai pradėjo kovą už gausų būsimą derlių.

Nuotraukoje: agitatoriai mokytoja A. I. Bodijan (kairėje) ir M. G. Titarenko ruošia „Kovos lapelio“ išleidimą „Bolševisko“ kolūkio vienoje laukininkystės brigadoje.

E. Kopito (TASS'o) nuotr.

Apie žibalo pardavimą

Vasarą namų šeiminiškės sunaudoja daug žibalo. Tačiau jo pardavimas labai nesutvarkytas. Žibalo parduotuvė nukelta gana toli nuo miesto centro į geležinkelio stotį. Prekybos vadovai kalbėjo, žadėjo, kad tai tik laikinas dalykas, kad parduotuvė bus atidaryta vėl miesto centre. Tačiau praėjo jau daug laiko, o norint pirkti žibalo, tenka sugaišti daug laiko, kol jo nupirksi.

Dar daugiau. Parduotuvėje nustatytas darbo laikas nuo 9 iki 18 val. O kaip įsigyti žibalo tiems, kurie tuo metu dirba?

Miesto centre yra odų supirkimo punktas. Tai būtų neblogos patalpos nors laikinai žibalo parduotuvei, o odas supirkinėti galima ir geležinkelio stoties rajone.

Pageidautina, kad šį reikalą kuo greičiau sutvarkytų.

A. Smėlys

Baltarankiais mes nebūsim

Pirmadienį Anykščių kultūros namų salė buvo pilnutėlė papirusių galvučių, mirgėjo įvairiaspalviai bantukai. Tai suplaukė patys jauniausieji skaitytojai, miesto septynmečių mokyklų mokiniai vakarą, kurį jiems organizavo rajono vaikų bibliotekos darbuotojai kartu su septynmečių mokyklų bibliotekų vedėjais.

Įžanginį žodį vakarę turė vaikų bibliotekos vedėja G. Kolesnikova. Ji ragino vaikukius padėti tėveliams ir mamytėms namų ruošoje, lengvesnius darbus nudėbti kėliukų laukuose. „Tuo jūs, moksleiviai, užvaduosite tėvelius, o tuo pačiu prisidėsite prie TSKP XXI suvažiavimo nutarimų pirmalaikio įgyvendinimo, septynmečio plano įvykdymo per 4–5 metus, įgusite dirbti fiziškai, pailsite darbą — laimės šaltinį“ — užbaigė vedėja.

Po to I-os septynmetės mokyklos mokinės R. Iliškaitė, El. Klimašauskaitė apibūdino knygas. Vasilenkos „Zvaigždutė“ ir Musatovo „Namai ant kalno“, kuriose pasakojama apie amatų mokyklos mokinių gyvenimą, apie mokyklos įtaudžius ryšius su kolūkiu, kuriame vasaros atostogų metu mokiniai dirba.

I ir II septynmečių mokyklų mokiniai iš žinomųjų tarybinių rašytojų kūrinių padeklamavo ištraukas, pasakojančias apie vaikų svajones kuo būti užaugus, apie siekius įsigyti pamėgtąją specialybę, apie grūdininimąsi, kuris dažnai baigiasi nesėkmingai. Scenoje pasirodė ir plieno lydytojas, ir tekintojas, ir kėpjas, ir traktorininkas — ir visi, visi jie lygiai reikalingi Tėvynei, naudingi visuomenei.

Ypač įspūdingai, nuoširdžiai Tilvyčio eilėraštį „Kalvėje“ padeklamavo Algimantas Stakys, už ką premijuotas knyga. Už aktyvų dalyvavimą vakare apdovanoti R. Iliškaitė, Kėkštaitė, Repečkaitė, Voroncovas, Kočnovas, Asačiova ir kt.

Po to jaunesiems skaitytojais buvo demonstruojamas A. Paragytė

Zoninėse meninės saviveiklos apžiūrose buvo atrinkti geriausi saviveiklos kolektyvai į rajoninę meninės saviveiklos apžiūrą. Ir štai praėjusį šeštadienį ir sekmadienį miesto kultūros namus užpildė saviveiklininkai.

Pirmieji pasirodė scenoje Anykščių kultūros namų dramos artistai. Jie suvaidino komediją „Trijų lakštingalų gatvė Nr. 17“.

Po salės skliautais suskamba daina, paskui kita, trečia. Tai J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos choras, vadovaujamas drg. L. Mikšio, išpildė keletą dainų iš rajoninės dainų šventės repertuaro. Ypač gerai nuskambėjo Naujelio daina „Lietuva brangi“, Kavecko — „Jeigu tu įsakyai, Tėvyne“ ir kitos.

Gerai pasirodė „Zalgirio“ kolūkių kultūros namų saviveiklininkai. Dramos ratelis parodė pjesę „Savininkėliai“. Sėkmingai atliko keletą liaudies šokių.

Gerai žiūrovai sutiko ir įvertino „Pergalės“ kolūkių saviveiklininkų pasirodymus. Ypač linksmi nuskambėjo kaimo kapelos pasirodymas. Mokytojas Devindauskas tikrai įdėjo daug darbo, išugdėdamas tokį šaunų muzikantų būrį.

„Svyturio“ kolūkių saviveiklininkų daugelis žiūrovų, dalyvavusių apžiūroje, net laukė pasirodant.

— O daūnininkės, tos senutės ar dainuos? — daugelis klausinėjo klubo vedėjos drg. Cilcienės. Ir štai scenoje visiems pažįstamos senovės liaudies dainų atlikėjos seserys T. Bražiūnienė, M. Baraniūnienė ir kolūkietė S.

„Svyturio“ kolūkyje meninėje saviveikloje dalyvauja ne tik jauni, bet ir pagyvenę kolūkiečiai.

Audringais plojimais žiūrovai sutinka šešiasdešimtmečių kolūkiečių S. Kavaliauskienės, T. Bražiūnienės ir M. Baraniūnienės atliekamas senovines lietuvių liaudies dainas. Trys kolūkių dainininkės ne kartą pasirodė šventinėse iškilinėse Anykščių šilėlyje.

Nuotraukoje: kolūkietės S. Kavaliauskienė, T. Bražiūnienė ir M. Baraniūnienė dainuoja senovines dainas.

MENINĖS saviveiklos apžiūra

Kavaliauskienė.

Labai gerai pavyko aktualios šių dienų pjesės „Seimyniniai klausimai“ pastatymas. Įvairaus amžiaus, įvairių profesijų žmonės dalyvauja kolūkių meninėje saviveikloje. Štai eilėraščių deklamuoja kaulių šėrėja St. Meškeliūnaitė, puikiai vaidmenį sukūrė pjesėje agronomas Algis Sakėnas, atliko intermedijas įskaitininkas Daugėla. Visada saviveiklininkų tarpe pamatysi mokytoją Kurčinskienę. Ji ne tik padeda ruošti pasirodymus, bet ir pati dalyvauja scenoje.

Siltai buvo sutikti Zdanovo vardo kolūkių kultūros namų saviveiklininkai. Jie suvaidino veikaliuką „Sapnas išsipildė“. Neperseniai kolūkių kultūros namų scenoje buvo pastatytas J. Zemaitės veiklas „Martis“. Gerai vaidmenis atliko zootechnikė Lionė Urbonavičiūtė, kolūkietis Radevičius, Girgždaitė ir kiti.

Sekmadienį savo menines pajėgas demonstravo Trumbatiškio kultūros namų kolektyvas. Saviveiklininkų tarpe sutinkame geriausią kolūkių traktorininką Rimantą Titenį, kolūkietį V. Bražionį ir kitus šaunius darbuotojus. Sveikintina yra tai, kad saviveiklininkų paruoštos intermedijos yra su vietos faktais. Įdomią intermediją „Pas gydytoją“ suvaidino fermos vedėjas A. Stankevičius ir meno vadovas P. Rudokas.

Labai įdomią programą parodė Skiemonių kultūros namų saviveiklininkai. Prie kultūros namų yra sudaryta agitmeninė brigada, vadovaujama kultūros namų direktoriaus Pabrinskienės. Ši brigada rengė pasirodymus sėjos metu. Ypač visiems patiko intermedija

Pasiruošimo Dainų šventei organizacinis komitetas apsvaustė rajono meninės saviveiklos apžiūros, kurioje dalyvavo 10 geriausių meninės saviveiklos kolektyvų, atrinktų zoninėse apžiūrose, galutinius rezultatus ir nutarė:

KULTūros NAMŲ KOLEKTYVŲ GRUPEJE pirmąją vietą skirti SKIEMONIŲ kultūros namų saviveiklininkams,

antrąją vietą — „PERGALĖS“ kolūkių kultūros namų saviveiklininkams,

KOLŪKINIŲ SAVIVEIKLOS KOLEKTYVŲ GRUPEJE pirmąją vietą skirti „LENINO KELIU“ kolūkių saviveiklininkams,

antrąją vietą — „SVYTURIO“ kolūkių saviveiklininkams,

PROFSAJUNGINIŲ MENINĖS SAVIVEIKLOS KOLEKTYVŲ GRUPEJE pirmąją vietą skirti valsėdų fabrikų „Anykščių vėnas“ saviveiklininkų kolektyvui.

MOKYKLŲ GRUPEJE pirmąją vietą skirti Anykščių Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos chorui.

Organizacinis komitetas pažymėjo gerą Skiemonių kultūros namų agitmeninės brigados pa-

„Telegrama“. Tai eiliuota satyra apie kolūkių žmones. Čia išjuokiamas kolūkietis Gušauskas, kuris per daug pamilo stiklėlį. Pliekiami Kiaušas ir Karvelis, kurie užuot dirbę kolūkyje, uždarbiauja, dengdami stogus.

Štai „Telegrama“ praneša apie traktorininką Bartkevičių, kuris nuoširdžiai darbuojasi pavasario sėjos metu ir jam linki geros sėkmės toliau.

Scenoje rentgeno ekranas. Gydytojas pakviečia „ligonį“ persišviesti. Ir ekrane lieka nuotrauka, kuri vaizdžiai nusakoma kokių vaistų reikia vartoti, kad „išgydyti“ girtuoklį, tinginį ir t. t.

Agitmeninėje brigadoje dalyvauja tik 5 saviveiklininkai, tačiau jų paruošta programa žiūrima su įdomumu ir ji, be abejo, yra veiksminga priemonė šalinant pasitaikančias negeroves, keliant kolūkiečių iniciatyvą.

Ne veltui žiuri komisija Skiemonių kultūros namų saviveiklininkų pasirodymą pripažino geriausiu.

Tik labai keista, kad „Skiemonių“ kolūkių pirmininkas saviveiklininkų triušą vertina kitaip. Jis neaprupino saviveiklininkų transportu atvykimui į Anykščius, tuo tarpu kai kitų kolūkių pirmininkai net patys dalyvauja saviveik-

loje, rūpinasi jos vystymu.

Labai gerai pasirodė „Lenino keliu“ kolūkių choras, kaimo kapela. Jų programa buvo įrašyta į magnetofono juostelę ir ateinančią šeštadienį bus transliuojama per vietos radiją.

Apžiūra pasibaigė. Joje pasirodė 10 meninės saviveiklos kolektyvų. O ar negalėjo jų būti daugiau?

Pernai du įdomius koncertus buvo surengę raikopsų jungos saviveiklininkai. O kur šis kolektyvas dabar? Iširo. Įdėtas darbas ir triušas ruošiant koncertinę programą nuėjo veltui. O vis tik reikėtų atgaivinti šio, daug žadančio prekybos darbuotojų meninės saviveiklos kolektyvo darbą.

Kazkur išsibarstė geri norai ugdyti meninę saviveiklą medicinos darbuotojų tarpe. Jei anksčiau medicinos darbuotojai surengė kelis saviveiklos pasirodymus, tai dabar visai nieko nedirbama. Reikėtų čia pavyzdį parodyti ir patiems gydytojams ruošiant meninius pasirodymus.

Įvykusi rajono meninės saviveiklos apžiūra ryškiai parodė, kad mūsų saviveiklininkai kas metai pasiekia vis geresnius rezultatus, ugdat menines pajėgas, sugeba padovanoti žiūrovui įdomias menines programas.

Rajono meninės saviveiklos apžiūros rezultatai

sirodymą ir nutarė ją apdovanoti Garbės raštu.

Už aktyvų darbą vystant meninę saviveiklą apdovanojami Garbės raštais šie meninės saviveiklos kolektyvų vadovai ir saviveiklininkai:

L. Pilkauskas — mokytojas, „Lenino keliu“ kolūkių choro vadovas,

P. Gaučys — mokytojas, „Lenino keliu“ kolūkių kaimo kapelos vadovas,

M. Kurčinskienė — mokytoja, „Svyturio“ kolūkių meninės saviveiklos kolektyvo vadovė,

A. Pabrinskienė — Skiemonių kultūros namų direktorė,

D. Leonavičiūtė — Skiemonių kultūros namų saviveiklininkė,

M. Sabaliauskaitė — kolūkietė, Skiemonių kultūros namų saviveiklininkė,

VI. Devindauskas — mokytojas, „Pergalės“ kolūkių kaimo kapelos vadovas,

P. Černiauskas — mokytojas, „Zalgirio“ kolūkių kultūros namų meno vadovas.

Br. Zablėla — Anykščių kultūros namų meno vadovas.

Už meninės saviveiklos vystimą apdovanoti Garbės raštais šios kolūkių pirmininkės ir tarybinius darbuotojus:

A. Slavenską — „Lenino keliu“ kolūkių pirmininką,

J. Cilcų — „Svyturio“ kolūkių pirmininką,

VI. Sostaką — „Pergalės“ kolūkių pirmininką,

K. Žilmarą — „Zalgirio“ kolūkių pirmininką,

A. Mazgelį — Skiemonių apylinkės DZDT vykdomojo komiteto pirmininką.

Organizacinis komitetas pažymi, kad meninės saviveiklos apžiūroje nedalyvavo Debelių, Svėdasų, Skiemonių vidurinių ir ellės septynmečių mokyklų choras ir saviveiklos kolektyvai, o tai rodo, kad ten dainų šventel nesiruošiama. Rajono liaudies švietimo skyrius nesidomi mokyklų pasiruošimu rajoninei ir respublikinei jubiliejinei dainų šventėms, nepakankamai vadovauja mokyklų meninei saviveiklai.

Apžiūroje nedalyvavo medicinos darbuotojų, raikopsų jungos, statybos-montavimo alkstėlės, „Spartako“ fabriko, vietinio ūkio valdybos, o taip pat „Aušros“, „Anykščių šilėlio“, „Bolševiko“ kolūkių saviveiklininkai. Šiose įmonėse, įstaigose ir kolūkiuose meninė saviveikla apleista. Organizacinis komitetas atkreipia minėtų įstaigų, įmonių ir organizacijų vadovų dėmesį, kad artimiausiu metu būtų pradėta ruošti rajoninei ir respublikinei dainų šventėms.

Organizacinis komitetas pažymėjo, kad į pasiruošimą rajoninei ir respublikinei jubiliejinei dainų šventėms dar nepakankamai įsijungė pirminės komjaunimo organizacijos ir nutarė prašyti LLKS rajono komitetą duoti nurodymus pirminėms komjaunimo organizacijoms suaktyvinti pasiruošimą dainų šventei.

Organizacinis komitetas praneša, kad visi apdovanojami bus įteikti rajoninės dainų šventės metu.

RAJONO DAINŲ ŠVENTĖS ORGANIZACINIS KOMITETAS

Metrikacijos biure

Anykščių metrikacijos biuras gavo pareiškimus sekančioms santuokoms registruoti:

1. Grigo Kazio, Povilo s., gyv. Panevėžio mieste, Algirdo g. vė Nr. 8, su Gudonyte Veronika, Petro d., gyv. Anykščių rajone, Skiemonių apylinkėje, Geležinės kaime.

2. Baranausko Kazio, Kazio s., gyv. Utenos rajone, Gribelių kaime, su Zabelaitė Mare, Jono d., gyv. Anykščių rajone, Gikių kaime.

3. Petronio Jono, Jono s., gyv. Troškūnų rajone, Laičių kaime, su Bulotaite Ona, Povilo d., gyv. Anykščių rajone, Vajėčių kaime.

4. Karčiausko Jono, Jono s., gyv. Troškūnų rajone, Traupio miestelyje, su Lukoševičiute Stanislava, Povilo d., gyv. Anykščių rajone, Pasmodų kaime.

Santuokos bus registruojamos gegužės mėn. 31 d.

Šiaulių miesto Felikso Zemačilo vardo vidurinės mokyklos gamybinė klasė jau antras mėnuo sėkmingai atlieka gamybinę praktiką „Elnio“ odos-avalynės kombinate. Moksleivės Elena Pivorūnaitė, Silva Bičkauskaitė, Vida Daugmaudytė, Stasė Pranauskaitė jau išmoko dirbti savarankiškai, įsivainio po kelias gamybos operacijas.

Neseniai 12 jaunųjų gamybininkų dviem grupėmis pradėjo kovoti dėl komunistinio darbo brigados vardo. Jie pasiryžo praktikos metu įsivainioti po 3—4 operacijas. Visi brigados nariai įstojo į kultūros universitetą.

Nuotraukoje: kovojančios dėl komunistinio darbo brigados vardo moksleivės S. Bičkauskaitė, D. Balsytė, R. Jonaitytė, V. Daugmaudytė, B. Kergytė, S. Pranauskaitė pletų pertraukos metu.

V. Bražo (ELTOS) nuotr.

Tarptautinės pabios

Nusikaltimas be baudmės

Telegrafas atnešė žinią apie naują žiaurų Amerikos rasistų nusikaltimą: gegužės 4 d. federalinio tyrimų biuro (FTB) agentai rado Perlo upėje (Misisipio valstija) kukluksklanininkų nukankinto Mako Čarlzo Parkerio lavoną.

23 metų negras darbininkas Makas Parkeris buvo uždarytas į Poplervilo miesto kalėjimą, melagingai apkaltintas išniekinęs baltąją moterį. Balandžio 25 d., kai liko nedaug laiko iki teismo, ginkluoti kukluksklanininkai įsibrovė į Parkerio kambarą kalėjime, sumušė jį pistoletais ir lazdomis, o po to nuvilko sukrūvintą jaunuolį į automatiną, stovėjusią arti kalėjimo. Pagrobus Parkerį, apie jo likimą nieko nebuvo žinoma, kol buvo rastas lavonas.

Kaip matyti iš laikraščio „Niujork Post“ korespondento pranešimo iš Poplervilo, oficialūs miesto valdžios organai skatino linčiuotojų veiksmus. „Yra eilė momentų, kurie rodo, — rašė „Niu-

jork Post“, — kad grupei užsimaskavusių pagrobėjų patarimais, o gal būt, ir savo dalyvavimu padėjo žmonės, gerai pažįstami su šerifo kanceliarija. Kalėjimo durys buvo atrakintos, o ne išlaužtos. Kameros raktus iš šerifo kabineto paėmė žmogus, kuris tiksliai žinojo, kur jie padėti: jis nelietė nieko kito. Užpuolėjai tiksliai žinojo, kurioje kameroje įkalintas Parkeris“.

Tragiškas Mako Parkerio žuvimas, kaip du lašai vandens, primena žiaurų Poplervilo kukluksklanininkų susidorojimą su 14 metų negru berniuku Emetu Tilu. Parkerio nužudymo pagrindas, nurodė laikraštis „Niujork Post“ redakciniame straipsnyje „Misisipio gėda“, buvo padėtas dar prieš 4 metus, kai oficialūs Misisipio valdžios organai atsisakė nubauti linčo teismo prieš 14 metų berniuką negrą dalyvius.

Būdinga, kad tuo tarpu, kai FTB agentai ieškojo Parkerio

lavono, išsijusę rasistai įvykdė dar vieną smurto aktą, ši kartą Virginijos valstijoje. Kaip pranešė Amerikos informacijų agentūros grupė baltų chuliganų, važiuodama automobiliu Ričmondo miesto negrų geto gatvėmis, pradėjo šaudyti iš medžioklinių šautuvų į negrų berniukus. Seši iš jų buvo sužeisti, o du — sunkiai.

Rasizmo įsisiautėjimas Jungtinėse Amerikos Valstijose sukėlė Amerikos visuomenės protestų bangą. Parkerio linčiavimas pakenks Jungtinėms Valstijoms pasaulio visuomenės akyse. pa-

reiškė senatorius Morzė. Misisipio valstijos negrų „Pažangiųjų rinkėjų lygos“ organizacija surengė Džeksone — centriname valstijos mieste — masinį protesto mitingą prieš rasistinį terorą. Kovojančio už lygių teisių su baltaisiais rinkėjais suteikimą negrams komiteto atstovas pareiškė, kad „piliečiai negrai Misisipyje bus linčiuojami ir žvėriškai užpuodinėjami tol, kol bus atsisakoma suteikti negrams konstitucines teises“.

Ypač didelį eilinių amerikiečių pasipiktinimą kelia tas faktas, kad negro Parkerio žudikai lieka nenubausti.

Moterys — dvasininkės

Svedijos parlamentas priėmė nutarimą, kuriuo moterims leidžiama eiti kulto tarnų pareigas Svedijos evangelikų bažnyčioje. Sis neturintis precedentų religijos istorijoje žygis sukėlė aud-

ringą šalies anglikonų dvasininkijos pasipiktinimą. Anglikonų bažnyčios tarnai pareiškia, kad visi 12 Jėzaus Kristaus apaštalų ir jo mokiniai, pasak krikščionių religijos, buvo vyriškos lyties atstovai.

JUNGtinės AMERIKOS VALSTIJOS. Bridžporto mieste streikuoja fabriko „Singer“ kompanijos darbininkai. Streikininkai prie fabriko vartų išstatė piketus.

Nuotraukoje: policininkai prastumia kompanijos tarnautojo mašiną pro piketus.

Asošieited Press nuotr.

Rūpinamasi architektūros paminklų apsauga

Siekiant pagerinti architektūros paminklų apsaugą ir pritraukti prie šio darbo plačiąją visuomenę. Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Valstybinis statybos ir architektūros reikalų komitetas organizuoja Visuomeninę LTSR architektūros paminklų apsaugos inspekciją.

Anykščių rajone visuomeniniais LTSR architektūros paminklų apsaugos inspektoriais yra paskirti J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos mokytojai J. Katinas ir J. Juknevičius. Svėdasų vidurinės mokyklos mokytoja L. Cukuraitė. Burbiškio vidurinės mokyklos mokytojas V. Devindauskas. Žaliosios septynmetės mokyklos mokytojas P. Cerniauskas ir A. Vienuolio-Zūkasko memorialinio muziejaus mokslinis bendradarbis S. Juodelis.

Visuomeniniai inspektoriai padedant vietos tarybiniams, partiniams bei komjaunimo organams, rūpinsis mūsų rajono architektūros, archeologijos, meno, kultū-

ros, gamtos paminklų bei literatūrinių vietovių apsauginių zonų sutvarkymu ir pačių objektų apsauga.

Gyventojai, pranešdami visuomeniniams inspektoriams apie praeities kultūrinio palikimo paminklų žalojimą bei naikinimą, atliks garbingą pareigą jų išsaugojimui ateities kartoms.

O. SEDELSKYTĖ

A. Vienuolio-Zūkasko memorialinio muziejaus direktorė

Už redaktorių
C. BYTAUTAS

Anykščių rajono kolūkiui „Kibirkštis“ skubiai reikalingas sąskaitininkas-buhalteris. Atlyginimas pagal susitarimą. Kolūkių valdyba

Anykščių rajono ligoninės darbuotojų kolektyvas reiškia gilią užuojautą medicinos seseriai RAMANAUSKAITEI REGINAI, jos tėveliui mirus.

ISPĖKIME SAVO VAIKUS!

Po Didžiojo Tėvynės karo mūsų respublikos laukuose ir miškuose užsiliko daug nesprogusių bombų, artilerijos sviedinių, įvairių minų bei kitų sprogstamųjų medžiagų, kurių neretai užtinkama ir dabar. Daugelis galvoja, kad, praėjus tiek metų nuo karo pabaigos, visi tie sviediniai, bombos ir minos yra jau nebepavojingos, jas galima ardyti ir panašiai. Tačiau nepaisant praėjusio laiko, visi sprogstamieji dalykai liko pavojingi žmogaus gyvybei ir iki šio laiko daugelis smalsuolių tapo jų aukomis. Dažniausiai aukomis tampa nepilnamečiai vaikai ir, kaip taisyklė, mokiniai, kurie, nieko nesuprasdami apie rastą miną ar sviedinį, pradeda jį ardyti. To pasekoje įvyksta sprogimas ir žmogus žūsta. Tankiausiai vaikai, eidami iš mokyklos, užtinka kur nors lauke ar miške nesprogusį sviedinį ar miną ir pasitarę pradeda ardyti. Visai nese-

niai mūsų respublikos keliuose rajonuose atsitiko panašūs reiškiniai, kur tik per vieną sprogimą keturi vaikai žuvo, penki sužeisti.

Panagrinėjus tuos įvykius, išaiškėjo, kad vaikų tėvai, o taip pat mokytojai niekuomet neperspėja vaikų apie tokių radinių neliečiamybę ir jų padarinius. Reikia, kad ne tik mokinių bei visų vaikų tėvai, o taip pat ir mokytojai neliktų abejingi šiam reikalui, bet kaip reikiant išaiškintų pastariesiems apie tokius radinius ir jų sprogimo pasekmes. Kad išvengus tokių nelaimingų atsitikimų, radusieji karo liekanų nedelsiant turi pranešti apie radinį artimiausiam milicijos organui, kad šis laiku pašalintų iš tos vietos rastą sprogstamąją medžiagą.

J. BARANAUSKAS
Anykščių rajono milicijos skyriaus operatyvinis įgaliotinis

Statomi ledlaužiai prie užtvankos

Prie Anykščių elektrinės per Šventąją statomi du nauji ledlaužiai.

Gera organizavus darbą ledlaužių statyba jau baigiamą.

Darbuose pasižymėjo statybininkai K. Tubis, J. Venslova, J. Uzdonas ir A. Burneika, kurie antrojo ledlaužio statybą atliko anksčiau nustatyto termino.

Pr. Žillonis